

TECHNISCHE FICHE VVSG-VERKIEZINGSMEMORANDUM

Fiche	<i>De Vlaamse afvalverbrandingscapaciteit optimaal afstemmen op de hoeveelheid huishoudelijk restafval.</i>
Hooft bij strategisch dossier	<i>SD6: een kwaliteitsvolle leefomgeving door een trendbreuk op het vlak van omgeving en klimaat.</i>
Korte omschrijving	<p>We wensen dat Vlaanderen volle verantwoordelijkheid blijft opnemen voor de verbranding van het eigen restafval. Hiertoe is verderzetten en nog optimaliseren nodig van het optimaal afstemmen van de afvalverbrandingscapaciteit op de hoeveelheid restafval.</p> <p>Daarnaast vragen we in 't bijzonder de kosten te ondervangen van eventuele afbouw van (inter)gemeentelijke verbrandingsinstallaties, en om economische dumping te vermijden van Vlaams afval naar andere landen.</p>

Het Vlaams wettelijk kader kiest vandaag voor zelfvoorziening inzake afvalverwerking: Vlaanderen neemt zijn verantwoordelijkheid op en wenst in te kunnen staan voor de verwerking van het eigen niet recycleerbaar afval. Om daarvoor de nodige capaciteiten te hebben, pleit het Vlaamse afvalplan voor een afstemming van de verwerkingscapaciteit op het aanbod aan brandbaar, niet recycleerbaar afval. We onderschrijven deze Vlaamse beleidsprincipes, en wensen ze ook voor de toekomst aan te houden.

In zijn streven naar een meer circulaire economie zet Vlaanderen in op hoogwaardige recyclage van zoveel mogelijk afvalstoffen. De Vlaamse gemeenten dragen daar fors toe bij met hun dienstverlening inzake selectieve inzameling van huishoudelijk afval. Maar ondanks al die inspanningen blijft er altijd uitval, zal er altijd een zekere hoeveelheid restafval blijven die verwerkt moet worden. Buitenlandse ervaringen leren dat een planmatig beleid inzake verwerkingscapaciteit daarvoor van belang is. Immers, als er onvoldoende installaties zijn, ontstaan al snel bijzonder grote problemen om van het afval af te raken, met zware gevolgen voor de volksgezondheid. Dat gebeurde de voorbije jaren bijvoorbeeld in Italië. Maar ook het omgekeerde kan gebeuren: als men het beleid volledig los laat, en toestaat dat er te veel verwerkingsinstallaties gebouwd worden, ontstaan er dermate scheeftrekkingen op de markt dat recyclage plots duurder wordt dan verbranding van afval. Ook daarvan bestaan buitenlandse voorbeelden. In Duitsland en Nederland bijvoorbeeld, had de recyclage van afval te lijden onder een overschot aan afvalverbrandingsinstallaties.

Om die redenen moet Vlaanderen blijven inzetten op een **afstemming van de capaciteit** op het aanbod. Dat laat toe om bijkomende capaciteit (extra verbrandingsinstallaties) te voorzien mocht dat nodig zijn.

Tegelijk kan Vlaanderen inzetten op een flankerend beleid dat, bij een daling van het te verwerken afval, de afbouw van capaciteit mogelijk maakt. Een mogelijk voorbeeld is de creatie van een **solidariteitsfonds**, dat er mede voor kan zorgen dat lokale besturen niet

blijven zitten met de kosten als ze er voor kiezen om bestaande verwerkingscapaciteit af te bouwen.

Om dergelijk beleid te kunnen voeren is een goeie **monitoring** belangrijk. Vlaanderen moet de vinger aan de pols houden, en een zo correct mogelijk beeld hebben van de evolutie van het reële aanbod aan brandbaar afval. Een goede afbakening van de beschikbare installaties en hoeveel afval ze effectief (kunnen) verwerken, moet toelaten om aanbod en capaciteit aan elkaar te toetsen. Dit biedt Vlaanderen de nodige informatie om wanneer nodig extra installaties te vergunnen of om net niét meer te vergunnen, rekening houdende met een zekere marge. Het aanbod aan afval (en de verwerkingscapaciteit) is immers vaak geen constante in de tijd. Dergelijke vork moet evenwel conservatief ingeschat worden.

Wat de inzetbare technieken voor afvalverwerking betreft, is het van belang om alert te blijven voor evoluties en innovatie. Investerings in afvalverwerking zijn evenwel van die grootteorde dat Vlaanderen zich best niet in wilde avonturen stort. Daarom pleiten we er voor om continu te evalueren welke technieken zich in het buitenland daadwerkelijk bewezen hebben. Een keuze voor een **nieuwe technologie moet gebaseerd zijn op gevalideerde en beschikbare data**.

De Vlaamse **milieuheffing** op verbranden van restafval **moet een sturend instrument blijven**. In het verleden is ze te vaak financierend gebruikt (verhoging van de heffing wanneer de inkomsten daalden doordat de heffing het gewenste effect had). Gemeenten zorgen met hun beleid voor een daling van het restafval en dat leidt onvermijdelijk tot een daling van de inkomsten uit de milieuheffing daarop. Vlaanderen moet daar rekening mee houden. De lokale besturen zien de komende jaren geen marge voor een verhoging van de milieuheffing op verbranden van restafval.

Contactpersonen
VVSG

Christof Delatter – Lieselot Decalf – Piet Coopman